

METALLUM (4) *sb n*

metallum *n* (2), **metal** *m a.* metallum *n* (2).

e jasne, a pochylone.

sg N metállum (1). ◇ pl G metállów (1). ◇ D metállóm (1). ◇ A metáll(a) (1).

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVI – XVII (z Cn) – XVIII w.

Metal; ferrumen Calep [metallum – kruszec Murm 123, Mymer¹ 6, Mymer² 5v, BartBydg 90; – wszelaka miedz albo materyja, którą w ziemi kopają, jako jest kruszec złoto, srebro, miedz, ołów Mącz 219b; kruszec; kamień łamany z gór, nieciosany, orclami też zowią – metallum Cn] (4) : Lamina, Miedziána/ Cenowa/ kuprowa y takowych metallów bláchá. Mącz 183b; Ferrumen – Wízeliakie metallum, ktorim lietuią rzemiesnicy Calep 415b.

Szereg: »metallum a kruszec« (2): Fodina, Sziba albo Grubá w którey yákie metalla á kruzcc kopáya. Mącz 132c, 219c.

Synonim: kruszec.

MM